

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ναυαρίνου 8. Τηλ. 3629.769

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1981

ΕΤΟΣ Η', ΠΕΡ. Β', ΑΡ. ΦΥΛ. 67 (104) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Υπεύθυνος εκδόσεως ΗΛ. ΚΩΝΣΤΑΣ

ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ Β)ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΣΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ

Την 7 'Απριλίου 1939 η φασιστική 'Ιταλία του Μπενίτο Μουσολίνι, με συναίνεση των 'Αλβανών πολιτικών και στρατιωτικών, που βρίσκονταν εξόριστοι στην 'Ιταλία, πραγματοποιεί παλαιόν της όνειρο. Με στρατιωτικές δυνάμεις αποβιβάζεται στην 'Αλβανία και την καταλαμβάνει. 'Όμως η στρατιωτική αυτή κατάληψη ήταν εντελώς τυπική, γιατί η 'Αλβανία ήταν στην πραγματικότητα ύποτελής στην 'Ιταλία από το 1926. 'Ο πρεσβευτής της 'Ιταλίας στην 'Αθήνα, ο γνωστός σ' όλο τον κόσμο από το νυκτερινό τελεσίγραφο στον τότε κυβερνήτη της χώρας 'Ιωάννη Μεταξά, ο 'Εμμ. Γκράτσι, σ' 'Απομνημονεύματά του, που εξέδόθηκαν στη Ρώμη το 1947, με τον τίτλο «'Η 'Αρχή του Τέλους», γράφει σχετικά με την κατάληψη της 'Αλβανίας από τις στρατιωτικές δυνάμεις της πατρίδας του: «η κατάληψη της 'Αλβανίας εισήγαγε στις σχέσεις μεταξύ 'Ιταλίας και 'Αλβανίας και ενός κράτους, όπως η 'Αλβανία, που κι αν ήταν ανεξάρτητο κατ' όνομα, εύρισκετο όμως στην πράξη σε σχέσεις ύποτελείας απέναντί μας. 'Η κατάληψή της εκ μέρους μας καθιστούσε απλώς φανερή την προϋπάρχουσα σχέση ύποτελείας, την οποία μετέβαλε σε σχέσεις άμεσου εξαρτήσεως».

Οι 'Αλβανοί δέχτηκαν τους 'Ιταλούς μ' ανοιχτές αγκάλες κι ανέκφραστη χαρά. Οι φτωχοί, που υπέφεραν από την άγρια εκμετάλλευση της κλίμας των μπέηδων και αγάδων, έλπιζαν στην βελτίωση της φτώχειας τους από μεγάλο και πλούσιο κράτος, οι πολιτικοί και στρατιωτικοί αντίπαλοι του βασιλιά της 'Αλβανίας Ζώγου στην κατάληψη ανωτέρων θέσεων, κι όλος γενικά ο 'Αλβανικός λαός στη δημιουργία Μεγάλης 'Αλβανίας, με την προσάρτηση σ' αυτή του Κοσσυφοπεδίου (Κοσόβα) και της Τσιαμουριάς (Θεσπρωτία). 'Η προσάρτηση των δύο τούτων επαρχιών, του Κοσσυφοπεδίου από τη Γιουγκοσλαβία και της Τσιαμουριάς από την 'Ελλάδα γαργάλιζε και γαργάλιζε το λαρόγγι των 'Αλβανών από το 1912, ως τις μέρες μας.

Οι 'Ιταλοί που γνώριζαν καλά την οικονομική και κοινωνική κατάσταση του αλβανικού κράτους, εκμεταλλεύονται τα αισθήματα των 'Αλβανών για τη φασιστική 'Ιταλία του Μουσολίνι. Γι' αυτό κιόλας από τις πρώτες μέρες της κατοχής της 'Αλβανίας άρχισαν να φέρνουν τρόφιμα στον «λιμωττόντα» αλβανικό λαό, ρουχισμό κι άλλα αγαθά· ιδρύουν βιομηχανίες και χτίζουν εργοστάσια, κτήρια για τις πολιτικές και στρατιωτικές αρχές, όπου βρίσκουν δουλειά χιλιάδες άνεργοι και πεινασμένοι. 'Όλοι ανεξαιρέτως οι 'Αλβανοί μένουν ευχαριστημένοι. Κι όταν στις 20 'Απριλίου 1939 η 'Αλβανία ενώθηκε με το ιταλικό έμπέρο, η χαρά κι ικανοποίηση των «νιών των μισθοφόρων» δεν περιγράφεται. Τί γιορτές και πανηγύρια σ' όλη την 'Αλβανία για το μεγάλο γεγονός της πατρίδας τους.

'Όμως μέσα στο παραλήρημα αυτό της χαράς των 'Αλβανών βρίσκονται σκεπτικοί και μελαγχολικοί οι αιώνιοι 'Ελληνες της Βορείου 'Ηπείρου, που αν κι υπέφεραν τα πάνδεινα από το τυραννικό καθεστώς του 'Αχμέτ Ζώγκου και της μισελληνικής του κλίμας, λυπούνται ωστόσο για το κατάντημα του αδελφικού αλβανικού λαού και για τη δουλοπρέπεια του απέναντι στον ξένο εισβολέα.

Οι 'Ελληνες της Βορείου 'Ηπείρου πολύ

γρήγορα αντιλήφθηκαν τις αληθινές προθέσεις των 'Ιταλών μετά την στρατιωτική κατάληψη της 'Αλβανίας από τις δυνάμεις τους. 'Ολοφάνεροι οι σκοποί των 'Ιταλών. Με δραμητήριο τα βορειοηπειρωτικά εδάφη έσχεδιάζαν να χτυπήσουν ξαφνικά την 'Ελλάδα και να ιδρύσουν το νέο έμπέρο, όπως το είχε συλλάβει η νοσηρά φαντασία του Μπενίτο Μουσολίνι. 'Από τις πρώτες μέρες της κατάληψης της 'Αλβανίας άρχισαν τη μελέτη του εδάφους, σχεδιάζουν χάρτες, κατασκευάζουν δρόμους και δρυρά. Με προσωπικό κίνδυνο οι βορειοηπειρώτες παρακολουθούν όλες τις ενέργειες των 'Ιταλών και αποφασίζουν να μη μείνουν άπαθείς και αδρανείς μπροστά στο κακό, που απειλούσε τη μητέρα πατρίδα. Συγκεντρώνουν ακριβή στοιχεία και ταξιδεύοντας στα Γιάννινα και στην Κέρκυρα —μιά κι η ιταλοαλβανική διοίκηση επέτρεπε την μετάβαση στην 'Ελλάδα για έμπορικούς λόγους— ενημερώνουν τις πολιτικές και στρατιωτικές αρχές για τις κινήσεις των ιταλικών δυνάμεων, για τους μυστικούς στρατιωτικούς δρόμους, που ανοίγουν στα βουνά και για τη στρατολογία 'Αλβανών έθελοντών.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

'Η Κεντρική 'Επιτροπή Βορειοηπειρωτικού 'Αγώνος εκδίδει νέο μαχητικό δημοσιογραφικό όργανο

Μεγάλες υπηρεσίες πρόσφεραν στον τόμο του τόπου της κατασκοπείας οι 'Ελληνες δάσκαλοι της Βορείου 'Ηπείρου, ιδιαίτερα όσοι υπηρετούσαν στα παραμεθόρια χωριά. Οι φλογεροί από πατριωτισμό ατρόμητοι δάσκαλοι, σε μυστική άραστή συνεργασία με τους παράγοντες των ελληνικών κοινοτήτων της Βορείου 'Ηπείρου, από την Κακαβιά ως την Κόνιτσα και την Κονίσπολη στα δυτικά, συνκεντρώναν πληροφορίες και τις διοχέτευαν στις παραμεθόριες ελληνικές στρατιωτικές αρχές. Κι αυτές με τη σειρά τους ενημέρωναν την θρυλική 'Οργάνη Μεραρχία, που διοικούσε ο γενναίος στρατηγός Χαρ. Κατσιμήτρος, ο νεκροθάφτης άργότερα των 'Ιταλών στη θρυλική μάχη του Καλμπακιού και Κалаμά.

Κι όταν οι 'Ιταλοί νόμισαν, πως έφτασε ο κατάλληλος χρόνος να επιτεθούν εναντίον της 'Ελλάδος, αποφάσισαν με υπόδειξη των πιστών συνεργατών τους Τουρκαλβανών, που 'χαν υποπτευθή τις ενέργειες των βορειοηπειρωτών, να προφυλάξουν τα νώτα τους από τα επικίνδυνα για τους σκοπούς τους στοιχεία.

'Ετσι οι ιταλικές αρχές της 'Αλβανίας, στις παραμονές του πολέμου άρχίζουν συστηματικό διωγμό εναντίον των 'Ελλήνων της Βορείου 'Ηπείρου. Στις αρχές του 'Οκτωβρίου 1940, ένα περίπου μήνα προτού επιτεθούν εναντίον της 'Ελλάδος, προβαίνουν σ' εύρεία εκκαθάριση όλων των 'Ελλήνων της Βορείου 'Ηπείρου, με την κατηγορία του γκραικομάνου - άγγλοφίλου συλλαμβάνονται από τις ιταλοαλβανικές αρχές και φυλακίζονται ή εκτοπίζονται στη βόρεια 'Αλβανία, ενώ παράλληλα οι εξέχοντες πολίτες της Βορείου

'Ηπείρου από την Κορυτσά ως το 'Αργυρόκαστρο και τη Χιμάρα εξορίζονται στην 'Ιταλία. Στην 'Ιταλία θα παραμείνουν οι βορειοηπειρώτες πρόκριτοι όλων όλόκληρους μήνες, ως το τέλος του 'Ελληνοϊταλικού πολέμου.

Για τις ενέργειες αυτές των ιταλικών αρχών σε βάρος των 'Ελλήνων της Βορείου 'Ηπείρου και τη σχεδιαζόμενη επίθεση εναντίον της 'Ελλάδος, γράφει σχετικώς ο τότε πρέσβυς της 'Ελλάδος στα Τίρανα 'Αργυρόπουλος:

«αί συλλήψεις των όμογενών, ή μετάβασις του Τοποτηρητού του βασιλέως της 'Ιταλίας εις Τίρανα και 'Αργυρόκαστρον, ή αναχώρησις στρατιωτικών δυνάμεων προς νότον της Κορυτσάς και ή συνεχιζόμενη έντατική συγκέντρωσις ιταλικού στρατού εις τὰ σύνορά μας, ενώ εύρισκόμεθα εις τὰς παραμονάς του χειμῶνος, πάντα τὰ άνωτέρω συντελούν εις την δημιουργίαν της έντυπώσεως ότι επίκεινται γεγονότα».

(Διπλωματικά 'Εγγράφα - ή ιταλική επίθεσις κατά της 'Ελλάδος, 'Αθήναι, 1940, σελ. 133).

Δεν πέρασαν πολλές μέρες από τη σύλληψη των βορειοηπειρωτών, όταν ο πρέσβυς της 'Ιταλίας 'Εμμ. Γκράτσι παρουσίασε στον 'Ελληνα πρωθυπουργό το μεσονύχτιο της 28 'Οκτωβρίου 1940 το έπαισχυντο τελεσίγραφο του Ντούτσε. Τα γεγονότα που επηκολούθησαν είναι γνωστά. Μετά το ιστορικό ΟΧΙ, που έπηρε από τον 'Ελληνα Κυβερνήτη ο 'Ιταλός πρέσβυς, άρχισαν οι έχθροπραξίες και ο προμελετημένος αϊφνιδιασμός της εισβολής εις την 'Ελλάδα από την 'Αλβανία. 'Ο ελληνικός Στρατός άμυνόμενος τις πρώτες μέρες των έπιχειρήσεων, έπηρε κατόπι την πρωτοβουλία κι άνέτρεψε τὰ σχέδια του επηρμένον για τη στρατιωτική του ισχύ αντιπάλου, με πρώτο μέγα επίτευγμα την κατάληψη κι άπελευθέρωση της 'Ελληνίδος Κορυτσάς, στις 22 Νοεμβρίου.

'Η θυελλώδης προέλασις του ελληνικού στρατού στην πολυστέναχτη γή της Βορείου 'Ηπείρου δεν άφησε άμετοχους κι αδρανείς τους βορειοηπειρώτες. Παρά τη μεγάλη άφαιμαξη, που 'χαν κάμει οι 'Ιταλοί στην κατεχόμενη 'Ηπειρο, υπήρχαν ακόμη πολλές χιλιάδες 'Ελληνες βορειοηπειρώτες έτοιμοι να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον μαχόμενο ελληνικό στρατό. 'Εκατοντάδες βορειοηπειρώτες στρατολογήθηκαν από τους 'Ιταλούς ως 'Αλβανοί υπήκοοι, με άνείπωτους κινδύνους και μυθιστορηματικές συνθήκες κατώρθωσαν να λιποτακτήσουν από τον ιταλικό στρατό και να παραδοθούν στις προελαύνουσες ελληνικές δυνάμεις. Οι λιποτάχτες αυτοί βορειοηπειρώτες έδωσαν πολύτιμες πληροφορίες στον ελληνικό στρατό.

'Όμως κι οι βορειοηπειρώτες, που βρίσκονταν στην ελευθέρη πατρίδα δεν έμειναν άμετοχοι στον μέγα τούτον έθνικό άγώνα. 'Εκατοντάδες νέοι βορειοηπειρώτες, από την πρώτη κιόλας μέρα του πολέμου ζήτησαν να καταταγούν έθελοντές. Αυτοί ιδρύσαν τὰ έθελοντικά τάγματα των βορειοηπειρωτών, που έγραφαν σελίδες δόξης στα βουνά της πατρίδας τους, στη Νεμερτσικα, στο Σιεντέλι, στην Τρεμπσιόνα και στις παρυφές του Τεπελε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΠΑΝΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΜΑ - Ἐν ἐκκρεμότητι τὸ Βορειοηπειρωτικόν

“Ολοι οί ἔθνικῶς σκεπτόμενοι Ἑλλήνες γνωρίζουν, ὅτι τὸ Βορειοηπειρωτικὸν Ζήτημα ὑπάρχει καὶ παραμένει ὡς ἐθνικὴ διεκδίκησις, διὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπελευθέρωσιν ἐνὸς τμήματος ἑλληνικῆς γῆς καὶ τῶν κατοικοῦντων ἐν αὐτῇ ἀδελφῶν μας. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀνάγεται εἰς τὸν Νοέμβριον τοῦ 1912, ὅταν ὁ Σπύρος Σπυρομήλιος ἀπλευθέρωσε τὴν θρυλικὴν Χειμάραν, κατ’ ἐντολὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τμήμα δὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐκ Ἀντικῆς Μακεδονίας ἀπλευθέρωσε διὰ πρώτην φορὰν τὴν μαρτυρικὴν Κορυτσάν. Μετὰ δὲ τὴν κατάληψιν τῶν Ἰωαννίνων κατὰ τὴν 21 Φεβρουαρίου 1913, ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς προήλασε πρὸς τὰς ἀπὸ τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν κοιτίδας τῆς Ἑνναίας Ἠπειροῦ καὶ ὁλοκλήρωσε τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς.

Ἐμεσολάβησε τότε ὁ ἀνέντιμος ἐκδιασμός τῶν «Μεγάλων Δυνάμεων» πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἑλευθερίου Βενιζέλου: «Ἡ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἡ τὴν Βόρειον Ἠπειρον». Καὶ τότε, ὁρθότατα, ἐπρωτιμύθησαν αἱ νήσοι τοῦ Αἰγαίου μας, χωρὶς οὐδεμίαν

πραξίν ἀπεμπολήσεως τῶν δικαιοματίων τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου. Ὡς ἐκ τούτου ἐπικολούθησε ὁ ἄγων τοῦ 1914 διὰ τὴν Ἀυτονομίαν, στεφθεῖς ὑπὸ ἐπιτυχίᾳ. Κατὰ τὴν ἐναρεξίν τοῦ Α΄ παγκοσμίου πολέμου ἡ Ἑλλάς ἐκλήθη ὑπὸ τῶν «Συμμάχων» τῆς καὶ κατέλαβε τὴν Βόρειον Ἡπείρον, διὰ δευτέραν φοράν. Πάντα ταῦτα ἔχουν κατοχυρωθῆ διὰ διεθνῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι ῥῆως κατεπατήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν, ὡς καὶ διὰ πράξεων τοῦ Κογκρέσσου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐφηρμοσθήσαν.

Κατόπιν ήλθε ή μεγάλη ήμέ-
ρα της 28 'Οκτωβρίου 1940!
'Η εξέθρημσις του στρατευθέν-
τος 'Εθνους έφερε του μήνυμα
της Νίκης και έδωσε την 'Ε-
λευθερίαν εις τους 'Ελληνας
της Βορείου 'Ηπείρου δια τρί-
την φοράν. Καί πάλιν ύμνος
στούτος της δουλείας έπεκάθη-
σε επί της μαρτυρικής γής και
τών κατοίκων της, κρίμασι

οἷς οἶδε Κύριος.

Τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ἔκκρεμει, κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Εἰρήνης τῶν Παρισίων τοῦ 1946, ἐνόπιον τῶν ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Σοβιετικῆς Ἑσθως, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, νικητριῶν τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, ἵνα συζητηθῇ «μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης μετὰ τῆς Αὐστρίας». Ἡ συνθήκη, ὅμως, αὐτὴ ὑπεγράφη πρό... 25 ἐτῶν, ἐνὸς τοῦ Βορειοηπειρωτικῶν ζήτημα ἀναμίνει, ἀναμίνει, ἀναμίνει καὶ «ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ». Οὐδεὶς ἐκ τῶν κυβερνησάντων τὴν ἐλευθεραν Ἑλλάδα, κατὰ τὰ τελευταῖα 25 ἐτῶν, εἴχε τὴν φαντασίαν, τὴν θέλῃσιν, τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα, ὅχι βεβαίως νὰ κἀμὴ πόλεμον — διότι ὁ πόλεμος χρειάζεται «κόσται» καὶ ἄλλου εἶδους προϋποθέσεις — ἀλλὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ὑλοποίησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνδιασκέψεως τῆς εἰρήνης τοῦ 1946. Οὐδέμια προσπάθεια κατεβλήθη, οὐδὲν διάβημα ἐγένε, οὐδέμια ὄχλησις ἐπεχειρήθη. Ἀντιθέτως, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν «ἀποκατάστασιν» σχέσεων μετὰ τῆς Ἀλβανίας ἐπὶ τὸν Στρατιωτικὸν καθέστωτος, ἡ ὁποία ἐγένε, χωρὶς νὰ ληφθῇ οἰαδήποτε μέριμνα διὰ τὸν μαρτυριῶν πλῆθυσμόν. Ἡ δὲ ἐπακολούθησεν τὸ 1974 «ἀποκατάστασις» τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι, ἀντὶ νὰ καταργηθῇ τὴν πράξιν ταύτην τῆς «Χούντας», ὅπως ἔκαμε διὰ τῶσας ἄλλας πράξεις, διετήρησε καὶ διτηρῶν τὰς μετὰ τῆς Ἀλβανίας σχέσεις, διότι αὐτὸ ἀκριβῶς «ἐβόλευε» τὴν ἡσυχίαν τὸν κυβερνῶν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἐν ἐπὶ πλέον πόβλημα.

Οἱ Βορειοηπειρώται, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται ἐπισήμως πλέον «Ἑλληνόφωνοι Ἀλβανοί», ἀγωνίζονται μόνοι ἐπὶ τρεῖς γενεάς, κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.

να, από τοῦ 1912 μέχρι σήμερον. Ἰδίως κατὰ τὰ τελευταία τεσσαράκοντα, περίπου, ἔτη καθυστεροῦνται ἄνευ προηγουμένου, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως, ἐξορίζονται, φυλακίζονται, ἐργάζονται καταναγκαστικῶς, στεροῦνται τῆς ἐλευθερίας των, τῆς θρησκείας των, τῆς γλώσσης των, τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας των, ὑποβάλλονται εἰς ἀναγκαστικὴν μετοικεσίαν πρὸς τὰ ὅρεια τῆς Ἀλβανίας, χωριστὰ οἱ ἄνδρες, χωριστὰ αἱ γυναῖκες, δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ἐκτὸς τῆς Ἀλβανίας συγγενῶν των, δὲν καρποῦνται τὰς ἐν Ἑλλάδι περιουσίας των, ὅσοι θεαταὶ ἐπιζῶν, ὑπόκεινται εἰς ὑποχρεωτικὴν πλῆσιν ἐγκεφάλου καὶ, διὰ τὰ ἐπιζήσων, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποκύβουν εἰς τὸν μαρξισμόν. "Ὅλα αὐτὰ εἶναι γνωστὰ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, οὐδεὶς ὅμως συγκινεῖται. Ἀντιθέτως, ἐπικρατεῖ μί-

συννομοσία σιωπῆς περί τὸ Βοραιοπεριωριστικὸν καὶ γίνεται, κατὰ τρόπον ἀπαράδεκτον, σύστασις να μὴ προστίθεται καὶ ἄλλο ἐν ζήτημα εἰς τὰ τόσα ἰπάρχοντα. Αὐτό, ὁ μωε, δὲν ἔλέγεται «ἐθνικὴ πολιτικὴ». Ἀέγεται στρουθοκαμηλισμός καὶ αὐτοευνουχισμός. Συμπολίτευσις καὶ Ἀξιοματικὴ Ἀντιπολίτευσις τηροῦν σιγὴν ἰχθύος, δι' ἰδίους λόγους ἐκάστη, ἀρνούνται να ἀντιμετωπίσουν τὸ θέμα καὶ εὐχονται να παρῇθῃ «τὸ ποτήριον τοῦτο».

Ἦδη, ὦμας, ἐγένετο Φῶς!
Μέγα Φῶς, τὸ ὁποῖ-
ον διέρρηξε τὰ σκό-
τη τῆς μακρᾶς καὶ
ξοφερᾶς νυκτὸς! Ἡ
παμψηφὴς ληφθεῖσα ἀπόφασις
τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος θέτει τὸ ζήτημα
ἐπὶ τῆς μόνῃς ὁρθῆς δόσεως.
Ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκ-
κλησία προμαχίᾳ πλέων, ὅπως

ἀνέκaben προεμάχησε κατὰ τὰς
 δυσκόλους στιγμὰς τῆς πορείας
 τοῦ Ἑθνους μας, ἀνὰ τὸν αἰ-
 ὶνωνα. Ὁ ἀ γ ὡ ν μ α ς
 λ α μ β ἄ ν ε ι ἡ δ ἡ ἄ λ-
 λ ῆ ν μ ο ρ φ ῆ ν κ α ι
 ε ἰ σ ἔ ρ χ ε τ α ι εἰς τὴν
 εὐ ρ εῖ ᾱ λ ε ω φ ὅ ρ ο ν,
 ἡ ὁ π οῖ α ὁ δ ἡ γ εῖ κατ'
 εὐ θ εῖ ᾱ ν π ῥ ὅ ρ ο ς τ ῆ ν
 Ν ἱ κ ῆ ν! Ὁ Θεὸς τῶν
 Ὁ ρ θ ο δ ὅ ξ ο ν Ἑ λ λ ῆ ν ο ν κ ρ α-
 τ ῖ ν ε ι τὸν ἀ γ ὡ ν α μ α ς καὶ σπέν-
 π ε ι τοὺς καταδυναστευομένους
 δούλους τοῦ σωτηρίου ἔτους
 1981, θαρρῶν αὐτοὺς εἰς ὑ-
 π ο μ ο ν ῆ ν καὶ κ ῆ ρ ε ῖ ᾱ ν, εὐ ἀ-
 γ ε λ ι ζ ὄ μ ε ν ο υ ς τὸ τέλος τῶν δι-
 ν ὶ ο ν τ ὼ ν. Ἡ δὲ Ἐ κ κ λ η σῖ α μ α ς
 ἐ π ε υ λ ο γ εῖ καὶ καλοδοχεῖ ἡ μ ᾶ ς
 εἰς τὴν ὁ ρ θ ῖ ν ὁ δ ὸ ν τοῦ καθ ἡ-
 κ ο ν τ ο ς καὶ τῆς δ ρ ᾶ σ ε ω ς, διὰ
 «τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστιν τὴν
 Ἁ γίαν», εἰς τρέπον ὥστε νὰ
 ἐ π ι τ ῡ χ ῶ μ ε ν τό, κατὰ τὸν Ἀ-
 γῖ ο ν Κο σ μ ᾶ ν τὸν Αἰ τ ὼ λ ὸ ν, Π Ο-
 Θ Υ Μ Ε Ν Ο Ν, διὰ τοῦ κα-
 τ α δ ν α σ τ ε υ ο μ ῆ ν ο υ ς ἀ δ ε λ φ ὸ ς μ α ς.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΔΡΟΣΟΣ
Μέλος τῆς Κεντρικῆς
Ἐπιτροπῆς Βορειοηπειρωτικοῦ
Ἀγώνος

Εἰς τὴν Ἱεραρχίαν
τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος
συνεζητήθη τὸ
Β)ηπειρωτικὸν

Μίαν άσυνήθη εικόνα ενότ-
τος και έξάρσεως παρουσίαζε
χθές ή 'Ιεραρχία τής 'Εκκλη-
σίας τής 'Ελλάδος κατά τη
συζήτησιν του Βορειοηπειρωτι-
κού ζητήματος. 'Ός έγγραφην
ή «'Εστία» ήδη από τής παρελ-
θούσης Δευτέρας, ό Μαν. 'Αρ-
χιεπίσκοπος 'Αθηνών κ. Σερα-
φείμ έθεσε χθές, μετά τήν ά-
νάγνωσιν τών πρακτικών, το
ζήτημα τής Βορείου 'Ηπείρου.
Τό θέμα, είπεν, είναι τερά-
στιον, έκκλησιαστικόν και έθ-
νικόν. 'Εν προκειμένω ή 'Εκ-
κλησία, έθναρχούσα, πρέπει νά
ήγηθί του άλλου. Πολλά έ-
χουν γίνει, άλλά και πρέπει νά
γίνουν περισσότερα. 'Η 'Εκ-
κλησία πρέπει νά κινηθί πρός
πάσαν κατεύθυνσιν.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου σχέδιον ψηφίσματος, συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης κ. Αὐγουστίνου, εἰς τὸ ὅποιον ἡ Ἱεραρχία διαμαρτυρεται ἐντόνως, διότι ἐσαφαισθη πᾶσα θρησκευτικὴ ἐλευθερία εἰς τὴν Βόρειον Ἠπειρον. Ἐλαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ θεμάτων οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μυτιλήνης, Φλωρίνης, Δρυϊνουπόλεως, οἱ ὅποιοι διεξετραγώγησαν τὴν μὲ ἀπαράδεκτον τρόπον στέγησιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν Ἑλληνορθοδόξων Βορειοηπειρωτῶν. Ἰδιαιτέρως, ὁ Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως καὶ Κονίστης κ. Σεβαστιανὸς ἀνέφερε συγκλονιστικὰ περιστατικά, ἀπὸ τὰ ὅποια καταφαίνεται ὁ βάρβαρος στραγγαλισμὸς πάσης ἐννοίας θρησκευτικῆς καὶ ἄλλης ἐλευθερίας εἰς

τὴν Βόρειον Ἕπειρον.

Ὁ Μητροπολίτης Κίτρους κ. Βαρναβάς ἐπρότεινε νὰ ἀναδειχθῇ Μητροπολίτης Β. Ἡπείρου, ὁ ὁποῖος θὰ φροντίξῃ διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ ὑπερορίᾳ Βορειοηπειρώτας. Ὁ Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Ἀμβρόσιος ἐπρότεινε μεταξὺ ἄλλων νὰ συσταθῇ μόνιμος γραφεῖον παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, τὸ ὁποῖον θὰ φροντίξῃ δι' ὅλα τὰ ἐθνικὰ ζητήματα. Ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὴν ὁδοίαν ἠρησκευτικότητα τοῦ Ἀποδόχου Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην ἐνισχύσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς κ. Γεώργιος ἐξήτησεν ὅπως ἡ «Φωνὴ Κυρίου» τῆς 3ης Κυριακῆς τοῦ Νοεμβρίου εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα.

Ἐν συνεχείᾳ τὸ ψήφισμα ἐνεκρίθη ὁμοφώνως καὶ ἀπεφασχίσθη: α) ὅπως τοῦτο ἀποσταλῇ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατρ. Συνέδριον, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τοὺς ἀρχηγούς τῶν ὁμοδόξων καὶ ἐτεροδόξων Ἐκκλησιῶν, εἰς τὸν Ο.Η.Ε., εἰς τοὺς διεθνέας ὀργανισμούς, εἰς τὰς κυβερνήσεις Μόσχας, Ἀθηνῶν, εἰς τὸν Τύπον καὶ ἄλλα, β) ὅπως κατὰ τὴν τρίτην Κυριακὴν τοῦ Νοεμβρίου ψαλοῦν εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς δολοκλήρου τῆς χώρας ἐπιμνημόσυνοι δεήσεις ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν καὶ θυμάτων τῆς Βορείου Ἡπείρου, ἀναγνωσθῇ δὲ εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς τὸ ἐγκριθὲν ψήφισμα.

(Ἑστία 8.10.81)

**Ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ
Βορειοηπειρωτικοῦ
Ἀγῶνος πρὸς τὸν
κ. Ζίγδην**

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15.10.81
Ἀριθ. πρωτ. 1177

Πρόεδρον ΕΔΗΚ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΖΙΓΔΗΝ
Πανεπιστημίου 10

Κεντρική Ἐπιτροπή Βορειο-
πειρωτικού Ἀγῶνος καὶ σύμ-
πας Βορειοπειρωτικούς κόσμους
συχχαίρει Ὑμᾶς διὰ τὰς ἐθνι-
κὰς καὶ θαρραλέας σας δηλώ-
σεις καὶ τὴν θέσιν Κομμάτος
σας περὶ ἐθνικού Βορειοπει-
ρωτικού Ζητήματος καὶ πρωτο-
φανῶν διωγμῶν ἀδελφῶν Βο-
ρειοπειρωτῶν.

Εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς ἐκλογικὴν σας προσπάθειαν πρὸς ὄφελος φιλότης Πατρίδος Ἑλλάδος.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ
ΑΓΩΝΟΣ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ
Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος
πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

'Εν Ἀθῆναις τῇ 8.10.81
Ἀριθ. πρωτ. 1174

Σεβασμιώτατε,

Ἐμπλεοὶ εὐτυχίας διὰ τὴν
παμπληθεὴ ληφθεῖσαν ἀπόφρασιν
κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Βορειο-
πρωτοῦ τοῦ θέματος, εἰς τὰς
ἐργασίας τῆς Ἱεραρχίας τῆς
Ἐκκλησίας μας, ὅπερ σημαίνει
ὅτι καὶ Ὑμεῖς συνενώσατε τὰς
δυνάμεις Σας ὑπὲρ τῆς λήψεως
τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, ἐρχόμε-
θα εὐγνωσκόμενοι νὰ Σὰς εὐχα-
ριστήσωμεν καὶ νὰ Σὰς συγα-
ράωμεν, διότι συστρατεύεσθε
μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν Ἱερόν τοῦ-
τον Ἀγῶνα.

Καὶ εἶναι ἀπολύτως δέδαιον
ὅτι ὁσάκις ἡ Ἐκκλησία μας ἐ-
πιδίωξε στόχους καὶ ἰδίως ἐ-
θνικούς, τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν
πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ
τοῦ μεγαλείου του.

“Ολοι οί Ἑθνικοί Ἀγῶνες ἦσαν γέννημα καὶ ἐπιτυχία τῆς Ἐκκλησίας μας. Τοιοῦτον ἀγῶνα ἀναλαμβάνει τώρα καὶ διὰ τὸ Βορείοπαιρωτικὸν Ζήτημα. Καὶ εἶναι ἡ καταλλήλῃ τέρα στιγμή. Διότι ἡ πολιτικὴ ἐξουσία μὲ τὰς συνεχεῖς ὑποχωρήσεις ἐναντὶ τῶν ρευμάτων, τὰ ὅποια ἄλλοι προσηύκοντο πρὸς τὴν χώραν μας προκειμένου νὰ ὑποκαταφύγουν τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἔχει υπονομεύσει καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας μας. Μία τοιαύτη πολιτικὴ ἐξουσία δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχη ὑψηλοφρόνους διεκδικήσεις.

Θεῖον δῶρον ὅθεν παρουσιάζεται διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τὸ Ἑθνικὸν Θέμα τῆς Βορείου Ἡπείρου. Διότι αὕτη θ' ἀποδείξῃ δι' ἄλλην μίαν φοράν πόσῃ δυνάμει διαθέτει καὶ πόσῃ ἀναγκάσῃ τὴν πολιτικὴν ἐξου-

αίαν νὰ τὴν σεβασθῇ ἔτι περισ-
σότερον, καθ' ὅσον εἶναι εἰς
θέσιν ν' ἀποδείξῃ ὅτι Ἐθνός
καὶ Ἐκκλησία εἶναι καθορι-
στικά καὶ ὑπεράνω τῶν δευ-
τερευούσης σημασίας ἀναγ-
νων τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον
διακοιεῖ ἡ πολιτικὴ ἐξουσία,
μὲ τοὺς δίχως ἀρχὴν καὶ τέ-
λος ἐπηρεασμούς τῶν ἀνθρω-
πίνων ἀνθρωπῶν. Αἱ ἰδέαι, αἱ
ὁποῖαι ἐκφράζονται ἀπὸ τὴν ἔ-
θνικὴν ὑπόστασιν τοῦ ἀτόμου
καὶ τὴν πνευματικὴν του ἀνά-
τασιν πρὸς τὸ Θεῖον, εἶναι ἐ-
κείναι αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦν
τὸν ἀνώτερον ἄνθρωπον, ὁ ὁ-
ποῖος ἐπέβαλε ἐν τέλει τὴν ἀ-
ναπνευστικὴν του εἰς τὴν φύσιν.
Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας καλεῖ-
ται καὶ πάλιν νὰ πρωτοστατήσῃ
εἰς τὴν ἀναπνευστικὴν τῶν ἐθνι-
κῶν τούτων ἰδεωδῶν καὶ Σεῖς
Ἄγιε Πάτερ, ὡς ἦτο τελείως
φυσικόν, ἐθέσατε ἐαυτὸν εἰς
τὴν ὑπέρθεσιν τῆς Ἐκκλησίας.

ἡ ὁποία μὲ θείαν ἔμπνευσιν ἀ-
νέλαβεν τὸν ἱερὸν τοῦτον σκο-
πόν.

Ἐστὲ βέβαιος Σεβασμώτα-
τε, ὅτι ἡ προσφορά Σας εἰς
τὴν ἐκστρατείαν τὴν ὁποίαν
ἐνέλαβεν ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας,
διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Βο-
ρείου Ἠπείρου, θὰ εἶναι πρῶ-
ξις ἁγία, ἀνταῖα τοῦ ἀξιώμα-
τός Σας καὶ θὰ στέψη μὲ τὸν
κόκκινον τοῦ εὐλαβοῦς Ἑλλη-
νὸς λαοῦ τὰς προσπάθειάς Σας
ὑπὲρ τοῦ κοιντοῦ ἀγώνος ἡμῶν.

Ἡ δὲ παρουσία τῆς Ἀγιο-
τητός Σας παρὰ τὸ πλευρὸν ἡ-
μῶν, μᾶς ἐνδυναμώνει, μᾶς ἐν-
θαρρύνει καὶ μᾶς πληροὶ εὐτυ-
χίαν.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ πίστις
ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς
τὸν σκοπὸν θὰ καθοδηγῇ ὀρθῶς
τὰ βήματά μας.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΜΠΕΡΗΣ

**Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις
Λευκάδος καὶ Ἰθάκης**

Ἐν Λευκάδι τῇ 28.9.81
Ἀριθ. πρωτ. 1133

Ἀξιότιμοι καὶ ἀγαπητοὶ Κύ-
ριοι,

21.9.81 ἔγγραφον Σας καὶ τὴν
συνημμένη μαρτυρία τοῦ Βο-
ρειοηπειρώτη κ. Ζήση Ἀγγελῆ
καὶ Σας εὐχαριστῶ θεοῦ γιὰ
τὴν ἐνημέρωσιν αὐτή.

Από την μελέτη της όμο-
 γίας του κ. Ἀγγελῆ αἰσθάνε-
 ται κανεῖς ἀποτροπιασμόν, γιὰ
 τὶς συνθήκες διαβιώσεως τῶν

ἀδελφῶν μας Βορειοηπειρωτῶν
καὶ πιστεύω, ὅτι εἶναι ἀνάγκη
νὰ δραστηριοποιηθούμε ὅλοι
μας. Ἐμεῖς θὰ κάνουμε, ὅτι
μᾶς εἶναι δυνατόν.

Σὰς συγκαίρῳ εἰλικρινὰ γιὰ
τὶς πατριωτικὰς ἐνέργειάς Σας
καὶ εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ δικαιώ-
σῃ τοὺς ἱεροὺς πόθους τῶν βα-
σταντισμένων ἀδελφῶν μας.

Με πολλὴν ἐκτίμησι καὶ εὐχῇς
ἐν Χοριστῷ

† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ